

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (odcinek 52) - Od Starego do Nowego Przymierza – pięć zmian.

22 kwietnia 2024

Tekst polski: Gorzowskie Centrum Biblijne – 18 stycznia 2026

Przekłady biblijne: BP, BT, BWP – TW (tłumaczenie własne)

Witajcie ponownie wszyscy w 52. odcinku serii *Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo*.

Dzisiaj zestawimy wszystkie **pięć szczególnych zmian**, które zidentyfikowaliśmy, przechodząc ze Starego Przymierza do Nowego Przymierza.

Stare Przymierze — Nowe Przymierze

- **Prawo**
Kamienne tablice — Umysł / Serce
- **System ofiarniczy**
Byki, kozły — Ciało Mesjasza
- **Świątynia**
Jerozolima — Każdy wierzący w Jezua
- **Pośrednik**
Mojżesz (Mosze) — Pan Jezua
- **Kapłaństwo**
Aaronowe — Pan Jezua

Pierwszym elementem jest Prawo. Nauczyliśmy się, że nie zostało ono zniesione, lecz otrzymało nowe miejsce. Drugim elementem jest system ofiarniczy: w Starym Przymierzu były to byki i kozły, natomiast w Nowym Przymierzu jest to ciało Mesjasza — i tylko On, raz na zawsze, na całą wieczność. Trzecią zmianą, którą odkryliśmy, jest to, że fizyczna świątynia w Jerozolimie, która była centrum oddawania czci dla ludu Bożego i nosiła piękną chwałę Boga Najwyższego, otrzymała nowe miejsce. Bóg zamieszkuje serca tych, którzy prawdziwie wierzą, że Jezua jest Panem i Zbawicielem, namaszczać ich swoim Duchem. Czwartą zmianą jest to, że pośrednikiem w Starym Przymierzu był Mojżesz, natomiast w Nowym Przymierzu naszym Pośrednikiem jest Pan Jezua. Piątą zmianą jest to, że kapłaństwo zostało zmienione z kapłaństwa Aaronowego w Starym Przymierzu na kapłaństwo Mesjasza w Nowym Przymierzu.

Każdy z tych elementów składa się na to, co nazwałbym fundamentalną strukturą przymierza. Ta struktura przymierza jest niezmienna. Niezależnie od tego, czy mówimy o Starym Przymierzu, czy o Nowym Przymierzu, te pięć elementów kształtuje relację z

Bogiem, ponieważ przymierze oznacza bycie w relacji z Nim. Opisałbym to jako genetyczny kod tego, w jaki sposób Bóg postanowił pozostawać w relacji ze swoim stworzeniem. Każdy z tych elementów musi istnieć: Prawo, system ofiarniczy, świątynia, pośrednik i kapłaństwo. Wszystkie muszą być obecne. Żaden z tych urzędów nie zniknął — zmieniło się jedynie ich miejsce albo osoby, które je pełnią.

Niezwykle ważne jest zrozumienie, że wszystkie zmiany, które zaszły przy przejściu ze Starego Przymierza do Nowego Przymierza, zostały uprawomocnione przez Prawo i Proroków. Bóg pozostawił świadectwo Pisma. Pozostawił zapowiedź, że te zmiany nadejdą. Jest to istotne, ponieważ w Prawie i Prorokach Bóg już wcześniej zapowiedział, że nastąpi zmiana, więc Nowe Przymierze nie było czymś arbitralnym ani decyzją podjętą w ostatniej chwili, aby pójść w innym kierunku. Wszystkie te elementy struktury relacji są ujęte i potwierdzone w Piśmie. Chcę przejść przez każdy z nich i pokazać, jak to działa, ponieważ będzie to stanowiło jeszcze silniejsze świadectwo w dalszej części tej serii.

Spójrzmy na pierwszy element z listy: **Prawo**. Już wcześniej czytaliśmy niesamowitą zapowiedź Boga w **Księdze Jeremiasza 31:33** „Lecz takie będzie przymierze, które zawrę z domem Izraela po owych dniach — mówi Bóg — moje Prawo włożę w ich wnętrza i wypiszę je na ich sercach. Będę im Bogiem, a oni będą moim ludem”. (TW) Bóg zapowiedział, że dokona zmiany. W samym dokumencie prawnym Pisma znajdowało się świadectwo tej zmiany.

Księga Ezechiela 36:26–27 mówi „I dam wam nowe serce i nowego ducha włożę w wasze wnętrza. Usunę z waszego ciała serce kamienne” — co oczywiście jest grą słów wskazującą, że Bóg zabierze te słowa z kamiennych tablic — „a dam wam serce z ciała. (27) Mojego Ducha włożę w was i sprawię, że będziecie postępować według moich ustaw, będziecie przestrzegać moich praw i wypełniać je”. (TW) Nie ma tu nic przypadkowego — wszystko zostało zaplanowane strategicznie i objawione z wyprzedzeniem.

Przejdźmy do kolejnego elementu: **systemu ofiarniczego**. Również on został zapowiedziany na długo przed tym, zanim nastąpiła zmiana. Autor Listu do Hebrajczyków przytoczył fragment Psalmów, aby udowodnić, że nastąpi przejście ze starego porządku — byków i kozłów — do Mesjasza.

List do Hebrajczyków 10:5 mówi „Dlatego [Chrystus] przychodząc na świat powiedział [do Boga]: Nie chciałeś ofiary ani daru, lecz utworzyłeś mi ciało.” (BWP) Jest to cytat z **Psalmu 40:6** „Ofiary i daru nie chciałeś”. (TW) Ukazuje nam to, że ostatecznym zamiarem Ojca nie były byki i kozły. To nie one sprawiały Mu upodobanie. Upodobanie sprawiało Mu ciało, które zostało przygotowane — ciało Jego Syna.

Autor kontynuuje w **Liście do Hebrajczyków 10:8–9** „Tak więc powiedział naprzód: Nie chciałeś ofiar ani darów, ani całopaleń, ani obrzędów oczyszczających; nie znalazłeś w nich upodobania, choć składa się je zgodnie z nakazami Prawa. (9) Potem dodał: Oto idę... aby pełnić Twoją wolę. W ten sposób znosi [Bóg dawne ofiary], aby na ich miejsce wprowadzić nową.” (BWP)

W jaki sposób autor udowodnił, że pierwszy system ofiarniczy zostanie zniesiony i zastąpiony nowym? Postąpił się pierwotnym dokumentem prawnym — Prawem i Prorokami. Było to już zapisane w tym dokumencie i stanowiło świadectwo, że wszystko, co się wydarzyło, było w pełni prawomocne.

Pan powiedział coś niezwykle ważnego swoim apostołom w **Ewangelii Jana 14:29** „A teraz powiedziałem wam o tym, zanim to nastąpi, abyście uwierzyli, gdy się to stanie.” (BT)

Tak właśnie działa Bóg — zapowiada to, co nadejdzie, zanim to nastąpi. Na tym polega cała zasada wyrażona w **Księdze Amosa 3:7** „Zaiste, Jahwe nie czyni niczego, jeśli nie objawi swych zamiarów swoim sługom, prorokom”. (TW)

To jest po prostu rzeczywistość. Podkreślam to dlatego, że każda zmiana, o której mówimy w kontekście przejścia ze Starego Przymierza do Nowego Przymierza, musi mieć oparcie w Piśmie. W przeciwnym razie to my przepisujemy Słowo Boga i wprowadzamy własną doktrynę.

Przejdźmy teraz do kolejnej zmiany — **zmiany mediatora**. Już w samym Prawie zostało ustanowione, że zostanie dany inny mediator. Postuchajmy, co Mojżesz powiedział do synów Izraela:

Księga Powtórzonego Prawa 18:15–17 „Jahwe, twój Bóg, wzbudzi ci bowiem podobnego do mnie proroka spośród ciebie, spośród twych braci. Jego będziecie słuchać, (16) tak jak prosiłeś o to [Izraelu] twego Boga, Jahwe, na Chorebie, w dniu zgromadzenia: Nie mogę dłużej słuchać głosu Jahwe, mego Boga, ani patrzeć dłużej na ten wielki ogień, abym nie umarł. (17) Wówczas Jahwe powiedział mi: Słusznie mówią. (BP)

Gdy Mojżesz powiedział: „Bóg, twój Bóg, wzbudzi ci proroka jak ja spośród ciebie”, było to wprost powiedziane w kontekście mediatora. Izrael wybrał Mojżesza na mediatora w tym samym momencie, gdy powiedzieli do niego: „Ty mów do nas, a my będziemy słuchać, lecz niech Bóg nie mówi do nas, abyśmy nie pomarli” (Księga Wyjścia 20:19 -

TW). A zatem już w samym Prawie Mojżesz zapowiedział im, że przyjdzie inny Prorok, który będzie jak on — w roli mediatora.

Moglibyśmy spędzić całe tygodnie, omawiając paralele między Mojżeszem a Panem Jezua. Nie ma absolutnie żadnych wątpliwości co do tego, że Pan Jezua jest Prorokiem podobnym do Mojżesza. Po raz kolejny mamy więc świadectwo Pisma, które wskazuje, że ta zmiana była zapowiedziana.

Ostatnią rzeczą, którą chcę omówić, jest **kapłaństwo**. W Księdze Rodzaju 14 kapłaństwo Melchizedeka zostało ustanowione i objawione w samym Prawie. Melchizedek był kapłanem Abrahama. Ma to ogromne znaczenie, ponieważ potomkowie Abrahama mieli otrzymać kapłana tego samego rodzaju — kapłana według porządku Melchizedeka. I oto — Pan Jezua przyszedł według porządku Melchizedeka. Mamy więc świadectwo w samym Prawie oraz świadectwo w Psalmie 110, że ta zmiana miała nadejść. Zakończę tę część następującą myślą: każda pojedyncza zmiana, która miała nastąpić, została uwzględniona w Piśmie. Jest to niezwykle ważne do zrozumienia, ponieważ chrześcijanie w przerażający sposób tworzą dziś własne doktryny, których nie da się poprzeć Pismem. Mówią, że pewne rzeczy się wydarzyły — na przykład, że Prawo zostało całkowicie zniesione — a tymczasem nie można tego znaleźć ani w Starym, ani w Nowym Testamencie. To, co można znaleźć, to fakt, że zaszły istotne zmiany dotyczące miejsca struktury przymierza, odnoszące się do świątyni i Prawa, oraz że zmienili się wykonawcy w odniesieniu do ofiar, mediatora i kapłaństwa.

Pozostańcie z nami, ponieważ za chwilę skrócimy w nowym kierunku. Wrócimy do I wieku i wejdziemy w to, co nazwałbym najbardziej kontrowersyjną kwestią tamtych czasów — kwestią, która rezonuje także w naszych czasach. Niech Bóg was błogosławi i strzeże.